

जा तो धर्माचा आतिरेक देशाचे किंतु आणि कर्से नुकसान करतो याचे जिवंत उदाहरण पाकिस्तानच्या रूपाने जगासमोर आहे. धर्माच्या नावावर पाकिस्तानची निर्मिती झाली, पण गेल्या ७५ वर्षांत पाकिस्तानची काय अवस्था झाली हे आपण पाहतोय. आज पाकिस्तानात भाकीर्च्या एका तुकड्यासाठी लोक एकमेकांच्या उरावर बसत आहेत. पाकिस्तान पूर्णपणे बरबाद झाला आहे. जगातील अनेक देशांच्या समोर कटोरा घेऊन भिक मागतोय, पण भीक सुद्धा मिळेनाशी झाली आहे आणि याला कारण आहे जाती धर्माच राजकारण! पाकिस्तानातील या घटनांपासून पाकचा जवळचा शेजारी असलेल्या भारताने आणि खास करून इथल्या कट्टरपंथी हिंदूंनी काहीच धडा घेतलेला नाही. त्यामुळे हिंदू कट्टर पंथीयांचा हैदोस जर यापुढे असाच सुरु राहिला. तर भारताची अवस्था सुद्धा पाकिस्तान सारखीच होईल आणि हे सर्व यासाठीच सांगायचे आहे की सध्या पठाण सिनेमावरून कट्टरपंथी हिंदुत्ववाद्यांनी पठाणचा विरोधात जे हिसक आंदोलन सुरु केले आहे. ते चुकीचे आहे. कारण पठाण एक कलाकृती आहे आणि त्याकडे मनोरंजनाच्या नजरेतूनच बघायला हवे. कारण कला किंवा कलाकाराला धर्म नसतो. पण शाहरुख खान केवळ मुस्लिम आहे म्हणून काही मूठभर धर्माधांनी पठाण विरुद्ध आंदोलन छेडले आहे. पण या देशात हिंदू किंवा मुस्लिम कट्टर पंथीय लोकांपेक्षा राष्ट्रीय एकात्मता आणि बंधुत्वाची भावना जपणाऱ्यांची संख्या अधिक आहे आणि याच

धमानरपक्षता जपणाऱ्या लाकामुळे या दशाचा एकता आहे. अखंडता टिकून आहे. आणि म्हणूनच पठाणला विरोध करणाऱ्यांच्या नाकावर टीचून पठाण वाजत गाजत प्रदर्शित झाला आणि पहिल्याच दिवशी बोक्स ऑफिस वर त्याने १०० कोटींचा गळा जमवला. पठाणला विरोध करणाऱ्या जातीयवारे हुल्हडबाजी करणाऱ्यांसाठी ही एक मोठी चपराक आहे. जे विरोध करीत आहेत ते पठाण किंवा शाहरुख खानचा बाल ही बाबू करू शकले नाहीत. कारण या मूर्खभर जातीयवादी लोकांपेक्षा धर्म आणि जातीयवादाला विरोध करणाऱ्या लोकांची संख्या या देशात अधिक आहे आणि हेच भारतमातेचे खरे सुपुत्र आहेत आणि जातीयवादी हिंदू असोत की मुसलमान त्यांना धडक शिकवण्याची ताकत याच निर्धर्मी वादी लोकांच्या मनगटात आहे. राहता राहिला सवाल बॉलिवूडचा! तर बॉलीवूड हा भारतीय अर्थव्यवस्थेचा कणा होता. पण मागील काही काळापासून चित्रपटांच्या कॉपी राईट्या बेकायदेशीर धंदा सुरु झाला आणि चित्रपट सिनेमा गृहात प्रदर्शित होण्यापूर्वीच ते मोबाईलवर लोकांना दिसू लागला. त्यामुळे प्रेक्षकांनी चित्रपट गृहांकडे पाठ फिरवली. परिणामी चित्रपट गृह ओस पर लागल्याने ती बंद पडू लागली. वास्तविक सरकारने याकू गांभीर्याने पाहायला हवं होते. पण कॉर्ग्रेस असो की भाजा

काणत्याहा सरकारन याकड गाभायान पाहूल नाहा. त्याचे भारताला कोट्यवर्धीचा महसूल मिळवून देणारा हा व्यवस्था डबघाईला आला आणि आतातर बंद होण्याच्या मार्गावर होण्याचा जर हा व्यवसाय बंद झाला, तर या व्यवसायावर पोट भरण्याची अभिनेते-अभिनेत्री निर्माता दिग्दर्शक पासून स्पॉट बॉय पर्यंत लाखो लोक बेरोजगार होतील. त्यांच्यावर उपासमारीची पात्री येईल. त्यामुळे चांगले चित्रपट बनायला हवेत. त्यासाठी सिनेमागृह असायला हवीत, तरच हा व्यवसाय टिकून राहीचा आज बच्याच वर्षांनी पठाण सारखा चित्रपट प्रदर्शित झाला. आणि त्याला तुफान यश मिळाले आहे. सिनेमा गृह पुढील गजबजली आहेत. तिथे प्रेक्षकांची आता गर्दी दिसायला लागेत आहे. बॉलिवूडसाठी हे चित्र आशादायी आहे. पठाण सारखा चित्रपटांमुळे चित्रपट सृष्टीला संजीवनी मिळू शकते, म्हणून प्रत्येक भारतीयाने पठाणला साथ द्यायला हवी आणि पठाणाचे विरोध करणाऱ्यांच्या विरोधात उभे राहायला हवे. तरसे झाल्याचे हा देश जातीयादी लोकांच्या विरोधातील लढायाचे पाहिजे पाऊल ठरेल आणि २०२४ सालात त्याचे परिणाम बघायला मिळतील. आजकाळ लोक जात धर्म याला फारसे महत्व न नाहीत. देव आणि धर्म लोकांच्या हुदयात असतो, त्याचे रस्त्यावर आणून त्याचा बाजार मांडायचा नसतो. कात्री

स्वातन्त्र्य ते आर्थिक स्वातन्त्र्य, अन् कजेमुक्ती ते सुराज्य, यासाठी स्वतंत्र शेतकरी मंत्रालय व्हावे!

स्वराज्याचा विचार आजहा झाकला गेला नाही, तर तो पुढी उमारणास धगर आहे. जगदुरु तुकाराम महाराजांनी सावकारी वर्ही खाटे इंद्रायणीत डुबवून शेतकी कर्जमुक्त केला होता. अन लाखो वारकऱ्यांनी पंढरीला टाहो फोडून यावर्षी पाऊस येऊ दे व शेतकी सुखी होऊ दे म्हणता म्हणता आता तो आत्महत्या करू लागला. मात्र राज्यकर्त्यांनी व सत्ताधीशांनी तो सुखी होऊ दिला नाही. तर तो कंगाल राहून गुलामगिरीत जगला पाहिजे व तो सतत शासनाकडे भीक मागत राहिला पाहिजे हे स्वप्न बाळगत राहिले. कर्मयोगी गाडगेबाबांनी क्रऋणमोचन (ता. दर्यापूर, जिल्हा अमरावती) या गावापासून (क्रऋणमोचनचा अर्थ :- क्रऋण म्हणजे कर्ज व मोचन म्हणजे मुक्ती) गोसरिबाच्या कल्याणासाठी क्रऋणमोचनचा संदेश संपूर्ण भारत देशात कर्मयोगी बाबांनी पसरवीला. काल परत्वे जनतेच्या कल्याणासाठी या पृथ्वीवर साक्षात्कार

उपा काळता जावानांक पस्तू य उपादन हाता नम्हा, (उपा काळता जावानांक क्रांतीची गरज होतीच हे जरी सूर्यप्रकाशा इतके स्पष्ट असले तरी, या देशाची औद्योगिक प्रगती मात्र शेतकऱ्यांना व शेतमजुरांना मारूनच व शोषणातूनच झाली, हे सुद्धा नाकार येत नाही. म्हणजेच पंढित जवाहरलाल नेहरू यांना संविधानाप्रमाणे देश चालवायचा नव्हता, हे सुद्धा तेवढेच सत्य आहे. त्यामुळे डॉ. बाबासाहेब अंबेडकर, क्रांतिसिंह नापाटील, डॉ. पंजाबराव देशमुख सतेच्या बाहेर पडले. लोकनियुक्त सरकार निवडून सन १९५५ मध्ये स्थापन झाले. लोकनियुक्त सरकार नसताना पाहिली घटना दुर्स्ती झाली, हा भारत देशावर असलेला कलंक व आघात आहे. या निर्णयाच्या विरोधात शेतकऱ्याला सुप्रीम कोर्टात सुद्धा जाता येत नाही कारण ही व्यवस्था केंद्रीय आयात-निर्यात धोरणाच्या व अर्थ मंत्रालयाच्या अखत्यारीतील बाब आहे. निवडणूक आयोगाच्या घटनेनुसार जनतेने निवडून पाठविलेले प्रतिनिधी हे पक्ष प्रतिनिधी असतात. म्हणून ते पक्षप्रमुख व पक्षाचे किंग मेकर यांच्या सूचनांचे पालन करतात. कारण आमदार, खासदारांनी, मंत्रांनी, हातपाय जोडून, अतिशय गुलामगिरीने तिकीट मागून लाचारी स्वीकारलेली आहे. व्यवस्थेला निवडणूक आयोगाची व्यवस्था सुद्धा दोषपूर्ण आहे. निवडणुकीत जाहीर झालेले जाहीरनामेतील जर आशासने पूर्ण झाली नाही तर त्याला सुप्रीम कोर्टात सुद्धा आव्हान देता येत नाही. या दोषपूर्ण व्यवस्थेमुळे जनता निष्क्रिय झाली. जनतेच्या हातून सुटलेला शिक्याचा गोटा, मारलेला शिक्का पुन्हा शेतकऱ्यांना व मजुरांना गुलामगिरी कडे वळविला गेला.

त्यामुळ भारताचे अथव्यवस्थेचे डालरच्या तुलनेत अवमूल्यन सुरु झाल अन् त्यानुसारच आज पर्यंत राज्यकारभार चालत आला. पण त्याच त्या पद्धतीने काँग्रेस राजवटीने कारभार चालवला गेला, तसेच नंतर सुद्धा अनेक राजकीय पक्षांची सतांतरे झाली पुढे तेच बीजेपी सरकारने सुद्धा आतापर्यंत तशीच आर्थिक धोरणे राबविली. काँग्रेसचाच वारसा चालवीला, अन् राज्यकर्त्यांच्या खोट्या बाजाराने जनता त्रस्त झाली. सत्याची जागा खोट्याने घेतली. खोट्या व्यवस्थेचा उदो उदो करून ब्रृष्टाचारी व्यवस्था सुरु झाली. या खोट्या व्यवस्थेच्या कारभारामुळे कर्मचारी वर्ग सत्ताधीशांच्या दबावामुळे त्रस्त झाला, व त्यांना सुद्धा नाईलाजाने खोटी कामे करावी लागली, व कांग्रेसचाच्यांनी व सत्ताधीशांनी अतोनात पोटे भरले. ब्रृष्टाचाराचे जणू काही त्यांच्या हाती चराऊ कुरणाऱ्या लागले. शेतकऱ्यांच्या शेतमजुरांच्या घामाचा पैसा शासकीय व्यवस्थेचे खाल्ला. शासनाचा पैसा प्रत्यक्ष कामासाठी न जाता बराचसा निधी गहाळ होत गेला. शासनाची तिजोरी खाबुगिरी म्हणून तयार झाली. म्हणजेच संतु तुकाराम महाराज, महात्मा फुले, राष्ट्रपिता महात्मा गांधी, राष्ट्रसंत तुकडोजी महाराज, गाडो बाबांच्या स्वप्नातील, भारत देश हा ग्राम स्वराज्य व सुराज्य कडे वळविला गेला नाही. शेतकरी शेतमजुरांचे शोषण करूनच देशाची आर्थिक प्रगती झाली. याला संपूर्ण जबाबदार आजची राजकीय सत्ता आहे. महात्मा गांधींच्या ग्रामस्वराज्या च्या संकल्पनेतील भारत उभा करण्याची चलवळ वंदीनी राष्ट्रसंत तुकडोजी महाराजांनी, कर्यवोगी गीताचार्य तुकाराम दादांनी अहो रात्र राबविली. त्यांनी अड्याळ टेकडी (ता. ब्रह्मपुरी जिल्हा चंद्रपूर) या ठिकाणी ग्रामस्वराज्याची संकल्पना साकार केली आणि त्यास विचारधारेव स्वर्गीय शरद जोशी यांनी शिक्का मोर्तब केले. आंबेठाण (जिल्हा पुणे) येथील अंगार मव्यातून कृषी अर्थ प्रबोधिनीच्या माध्यमातून महाराष्ट्रातील अनेक शेतकरी संघटनेचे कार्यकर्ते घडविले व आर्थिक स्वातंत्र्याची मशाल पेटवली. ‘शेतकऱ्यांचे मरण म्हणजे सरकारचे धोरण’ हे त्यांनी जाहीर केले. पुन्हा आर्थिक स्वातंत्र्यासाठी सुराज्य निर्माण करण्यासाठी संपूर्ण देशात व्यापक चलवळ उभी केली. आणि देशाला संदेश दिला...

इडा पिंडा टळणार आहे बळीचे राज्य येणार आहे. अन् सत्रुपुढे पुढे शहाणपण चालत नाही हेच दिसून आले. आजच्या राजकीय सत्ताधीशांनी व राज्यकर्त्यांनी पुन्हा त्यांच्या विचाराचा पालापाचोळा करण्याचा प्रयत्न केला. परंतु शरद जोरीचा, डॉ. बाबासाहेब अंबेडकरांचा महात्मा गांधींचा, व राष्ट्रसंत तुकडोजी महाराजांचा ग्राम

ना जात ना पात पठाणला जनतेची साथ!

झाली, पण गेल्या ७५ वर्षात पाकिस्तानची काय अवस्था झाली हे आपण पाहतोय. आज पाकिस्तानात भाकरीच्या एका तुकड्यासाठी लोक एकमेकांच्या उरावर बसत आहेत. पाकिस्तान पूर्णपणे बरबाद झाला आहे. जगातील अनेक देशांच्या समोर कटोरा घेऊन भिक मागतोय, पण भीक सुद्धा मिळेनाशी झाली आहे आणि याला कारण आहे जाती धर्माचं राजकारण! पाकिस्तानातील या घटनांपासून पाकचा जवळचा शेजारी असलेल्या भारताने आणि खास करून इथल्या कटूरपंथी हिंदूंनी काहीच धडा घेतलेला नाही. त्यामुळे हिंदू कटूर पंथीयांचा हैदोस जर यापुढे असाच सुरु राहिला. तर भारताची अवस्था सुद्धा पाकिस्तान सारखीच होईल आणि हे सर्व यासाठीच सांगायचे आहे की सध्या पठाण सिनेमावरून कटूरपंथी हिंदुत्ववाद्यांनी पठाणचा विरोधात जे हिंसक आंदोलन सुरु केले आहे. ते चुकीचे आहे. कारण पठाण एक कलाकृती आहे आणि त्याकडे मनोरंजनाच्या नजरेतूनच बघायला हवे. कारण कला किंवा कलाकाराला धर्म नसतो. पण शाहूरुख खान केवळ मुस्लिम आहे म्हणून काही मूठभर धर्माधांनी पठाण विरुद्ध आंदोलन छेडले आहे. पण या देशात हिंदू किंवा मुस्लिम कटूर पंथीय लोकांपेक्षा राष्ट्रीय एकात्मता आणि बंधुत्वाची भावना जपणाऱ्यांची संख्या अधिक आहे आणि याच धर्मनिरपेक्षता जपणाऱ्या लोकांमुळे या देशाची एकता आणि अखंडता टिकून आहे. आणि म्हणूनच पठाणला विरोध करणाऱ्यांच्या नाकावर टीचून पठाण वाजत गाजत प्रदर्शित झाला आणि पहिल्याच दिवशी बॉक्स ऑफिस वर त्याने १०० कोटींचा गळा जमवला. पठाणला विरोध करणाऱ्या जातीयवादी हुल्डबाजी करणाऱ्यांसाठी ही एक मोठी चपराक आहे. जे विरोध करीत आहेत ते पठाण किंवा शाहूरुख खानचा बाल ही बाका करू शकले नाहीत. कारण या मूठभर जातीयवादी लोकांपेक्षा धर्म आणि जातीयवादाला विरोध करणाऱ्या लोकांची संख्या या देशात अधिक आहे आणि हेच भारतमातेचे खरे सुप्रुत आहेत. आणि जातीयवादी हिंदू असोत की मुसलमान त्यांना धडा शिकवण्याची ताकत याच निधर्मी वादी लोकांच्या मनगटात आहे. राहता राहिला सवाल बॉलिवूडचा! तर बॉलीवूड हा भारतीय अर्थव्यवस्थेचा कणा होता. पण मागील काही काळापासून चित्रपटांच्या कॉपी राईट्या बेकायदेशीर धंदा सुरु झाला आणि चित्रपट सिनेमा गृहात प्रदर्शित होण्यापूर्वीच तो मोबाईलवर लोकांना दिसू लागला. त्यामुळे प्रेक्षकांनी चित्रपट गृहांकडे पाठ फिरवली. परिणामी चित्रपट गृह ओस पडू लागल्याने ती बंद पडू लागली. वास्तविक सरकारने याकडे गांभीर्याने पाहायला हवं होते. पण काँग्रेस असो की भाजप

मानसिक स्वास्थ्याला हवी प्राथमिकता!

आ रोग म्हणजे शारिरिक मानसिक व सामाजिकदृष्टव्य सदृढ असल्याची अवस्था असू केवळ आजार वा दिव्यांगत्व नस म्हणजे आरोग्य नव्हे. मानसिक आरोग्य मात्र समजायला कठीण आहे. जीवन येणाऱ्या विविध अनुभवांना एक विशिष्ट घ्येयाने वा उद्देशाने प्रेरित होऊ सुयोग्य प्रतिसाद देणे हे मानसिक आरोग्य चांगले असल्याचे लक्षण.

बद करण, सतत चिता करण, दुसऱ्यावर सशय घेणे, उदासीनता, अतार्किक विचार करणे, भिती वाटणे, इतरांबद्दल अयोग्य विचार करून स्वतःमध्ये असामान्यता निर्माण करणे ही त्यातील काही उदाहरणे आहेत.

एन्ता येईल.
आपल्या
रिंग न होणे हे
अर्थ असा
मुलभूत
स्वतःच्या
छळी त्यावर

होणाऱ्या बदलांचा थेट परिणाम मानवाच्या शारीरिक
आणि मानसिक आरोग्यावर होत आहे. त्यामुळे
व्यक्तीच्या मनासिक तणावात वाढ झाल्याचे स्पष्ट
झालेले आहे. योग्यप्रकारे ताण हाताळणे हे मनासिक
स्वास्थ्याचे लक्षण आहे. परंतु, ताण प्रमाणाबाबेर
असल्यास व त्याचे समायोजन योग्य प्रकारे साधता
न आल्यास त्याचे अनेक दृष्टिरिणाम होतात.

न आल्यास त्याच अनक दुष्परणाम हातात.
मानसिक स्वास्थ्य राखण्यासाठी काय कराल ?
एकीकडे शरीर उत्तम दिसावे म्हणून वेगवेगळ्या

समाधानी व
वा अंतर्भाव
ने शारीरिक
एकतो, परंतु
क स्वास्थ्य
हे. आरोग्य
त अतिशय
संपन्न व्यक्ती

ब्रॅन्डचे कपडे, दागदागिने, वापरले जातात. जिम,
सायकलिंग, ट्रेकिंग, वेगवेगळे खेळ, डाएट ट्राय
केले जातात. परंतु, मनाची मशागत करण्यासाठी
विशेष कोणतेही प्रयत्न होत नाहीत. मन हलकं
फुलक ठेवण्यासाठी नव्या नजरेन आपण जगणं
समजून घेण्यासाठी फार कुठला वेगळा खुर्च अपेक्षित
नसतो. फार वेगळ्या क्लासलाही जायची गरज
नसते. अगदी साध्यासाध्या गोष्टीसुधा आपण

आपल्या मनाच्या आरोग्यासाठी नक्कीच अंगीकारू शकतो. काय काय करता येईल त्यासाठी? मनाचे आरोग्य बिघडल तर डॉक्टरांकडे जावे, उपचार करून घ्यावेत हे तर उत्तमच. पण एरव्हीही मानसिक आरोग्य बिघडू नये, म्हणून काही गोष्टी करता येतील. घरातल्याशी बोला, झोप, जेवण व व्यायाम, ध्येयावर लक्ष केंद्रीत करा, परिस्थितीशी समायोजन करणे, जीवन संबंधमय आहे हे मान्य करा, दुसऱ्यांना मदत करणे, शारीरिक स्वास्थ्याकडे लक्ष देणे, समस्यांचा सामना करणे यासारख्या गोष्टीतुन आपण

याची गरज तसेहो पाया रात्रिना करत्या वारांड्या नाट्यांना आणि
आपले मानसिक आरोग्य सांभाळू शकतो.
मानसिक आरोग्यविषयी

धर्म चांगले कोणाकडून मदत घ्यावी?
शारीरिक प्रशिक्षीत मनोविकृती तज्ज्ञा, मानसोपचार तज्ज्ञा,
दी काळजी मानसशास्त्रज. मनोविकृती सामाजिक कार्यकर्ता

मानसशास्त्रज्ञ, मनावकृति सामाजिक कायकेता तसेच जिल्हास्तरावर जिल्हा मानसिक आरोग्य कार्यक्रम, जिल्हा शासकीय रुग्णालये प्राथमिक

कायचिन्म, विहीन शासकाव रणांजय प्रद्युमनक
आरोग्य केंद्रातील मनशक्ती मानसिक क्लिनिक
इत्यादी ठिकाणी मानसिक आरोग्याविषयी उपचार व

मान्य वर्तन
येत नाही.
सेप्टेम्बर

तज्ज्ञक्षण करीत
अची जाणीव
चेत्र वागणे,
का काढणे,

तज्ज्ञाची विनामुल्य सेवा उपलब्ध आह, अशी
माहिती जिल्हा शल्य चिकित्सक कार्यालयातील
जिल्हा मानसिक आरोग्य कार्यक्रमच्या
चिकित्सालयीन मानसशास्त्रज्ञ श्रीमती सरिता शेंडे

पापम् साराचाण मानसाराज्ञा त्रानसा रात्मा रातु
यांनी दिली.

लेखक : धनंजय पाटील काकडे
कार्याधिकारी, शेतकरी संघटना समन्वय समिती
महाराष्ट्र (९८०३२०४८)

हे सासाहिक वृत्तपत्र मालक, मुद्रक व संपादक धनराज (लक्ष्मणराव) शंकरराव पाटोळे यांनी एस.आर. पब्लिकेशन, मोहन अर्जुन कंमाऊंड, शॉप नंबर ८,९,१० घरटनपाडा, वैशालीनगर बस स्टॉप, दहिसर पुर्व, मुंबई-६८ महाराष्ट्र येथे छापून नव निशीगंधा अपार्टमेंट, मनवेलपाडा रोड, विरार (पूर्व), ता.वसई, जि.पालघर येथून प्रकाशित केले. आरएनआय नं. एमएचएमएआर २०१२/४५५५२. न्यायकक्षा (वसई), वसई कार्यालय, साईद्वारा अपार्टमेंट, शॉप नं.४, विशालनगर, अंबाडी रोड, माणिकपूर पोलिस स्टेशन जवळ, ता.वसई (पश्चिम), जि. पालघर. फोन नंबर ०२५०-२३४५९५९, मोब.: ९८०७९८८७३, कार्यालयी संपादक : गणेश मार्टंड चव्हाण, सहसंपादक (मराठवाडा): राम पाटोळे, कायदेशीर सल्लगार : अॅड.अनिल सांडभोर. न्यायकक्षा-वसई. E-mail : crimesandhyavasai@gmail.com, whatsapp No. 9890718873 Website: www.crimesandhya.com

शांतीचा संदेश
ऐक्याची आषा
समृद्ध भारत
विश्वाची आशा...

प्रजासत्ताक दिनाच्या हार्दिक शुभेच्छा!

एक पृथ्वी • एक कुटुंब • एक भविष्य
वयुधैव कुटुम्बकम्

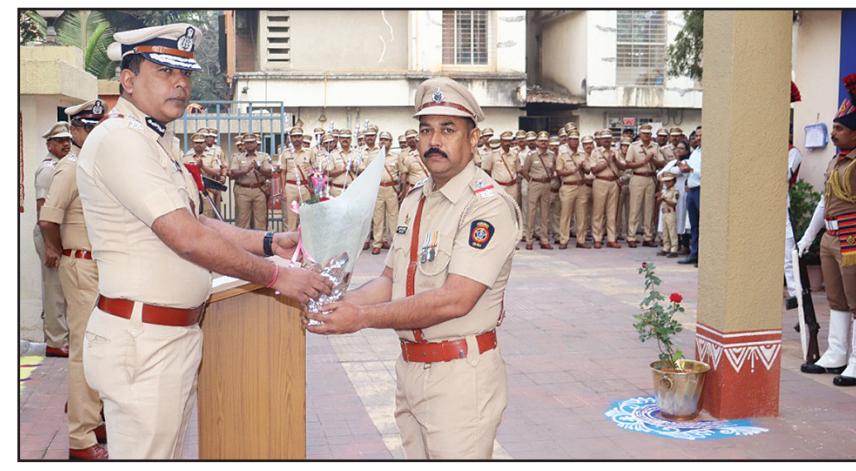
श्री. नरेंद्र मोदी
मा. प्रधानमंत्री

श्री. एकनाथ शिंदे
मा. मुख्यमंत्री

श्री. देवेंद्र फडणवीस
मा. उपमुख्यमंत्री

विरार पूर्वेकील कारगिल नगर येदील आर. के. अपार्टमेंट व माऊली अपार्टमेंट येथे प्रजासत्ता दिन साजरा करण्यात आला. यावेळी यज जवान मित्र मंडळाचे अध्यक्ष जहीर शेख यांच्या हस्ते झेंडा फडकविष्यात आला. यावेळी आर.के. अपार्टमेंटचे तरेच माऊली अपार्टमेंट मधील रहिवासी मोठ्या प्रमाणात उपस्थित होते. जहीर शेख यांच्याकडून लहान मुलांना खाऊ वाटप करण्यात आले.

मीरा-भाईदर वगई विशार पोलीस आयुक्त कार्यक्रातील विशार पोलीस ठाण्यात कार्यवत असलेले सुभाष गोयलकर यांना राष्ट्रपती शेंय पुरकार जाहीर झाल्यावद्दल प्रजासत्ताक दिनी पोलीस आयुक्त मधुकर पांडे यांच्या हस्ते पुष्पाच्छ देऊन त्यांच्या गोरव करण्यात आला.

भावपुर्ण

मृत्यु दिनांक २२ जानेवारी २०२३

स्व. दिपंकर अरोक पाटील

(बॉबी शेठ)

संस्थापक अध्यक्ष
केमिस्ट परिवार
ऑफ न्युज
ठाणे व पालघर जिल्हा

दिशा डेव्हलपर्स विशार

दिशा रिक्षा चालक-मालक युनियन

